

Jeg kan imidlertid ikke tillægge en Bemærkning, der i saa Henseende blev gjort af den ærede Landstingsmand her ligeoverfor (Tobiesen), nogen overordentlig stor Betydning. Det blev af ham yttret, at den Mand, som idag befinder sig i saadanne Forhold, at hans finansielle Stilling og personlige Forfatning afgiver fuldkommen Garanti for, at han kan svare til de Midler, som ere betroede ham, imorgen kan være i en heelt anden Forfatning. Men jeg vil dertil svare, at selv om han senere kommer i en saadan ganske anden Forfatning, vil han dog ligesuldt, naar han er en hæderlig Mand, godt kunne bestyre sin Myndlings Midler og fuldkomment svare til dem. Der blev i den 16de Samling i Folkethinget fra et Mindretal i det der i denne Sag nedsatte Udvalg fremsat et Forslag, som gik ud paa en saadan Ordning af Bestyrelsen af de Umyndiges Midler som den, jeg har tænkt mig. Jeg kunde ganske vist for mit personlige Bedkommende ikke i mangfoldige Punkter tiltræde dette Forslag, navnlig ikke den besynderlige Sammenblanding, der deri, saavidt jeg erinder, fandt Sted af den private Bærgbestyrelse og Tilsyn af de kommunale Autoriteter; men det var dog vel ikke utænkeligt, at der kunde findes en noget anden Maaade at ordne Sagen paa end netop den, der saaledes var foreslaaet. Jeg skulde ikke være kommen ind paa hele dette Punkt efter den Maaade, hvorpaa denne Sag stillede sig i den 16de Samling af Rigsdagen, hvis der ikke samtidigt med nærværende Lovudkast var foreslaagt et andet Lovudkast af Regjeringen, som indeholder nogle nærmere Bestemmelser om Forvaltningen af Umyndiges Midler, hvori man som en Undtagelse fra den almindelige Regel har givet Arveladeren Ret til at kunne unddrage Bestyrelsen af de Umyndiges Midler fra Overformynderiets Virksomhed. Hvad man saaledes deri opstiller som en Undtagelse, troer jeg nemlig, at man muligt vil komme til at erkende det for at være rigtigt, at man opstiller som Regel. Hensigten med disse mine Ytringer er imidlertid kun den at gjøre det Udvalg, som

venteligt vil blive nedsat i denne Sag, opmærksom paa, at der er flere her i Salen, som dele den Anskuelse om Bærgbestyrelse, som blev udtalt af den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds.

Justitsministeren: Jeg kan i det Hele taget ikke andet end føle mig meget tilfreds ved de Ytringer, der ere faldne her i Salen idag, og som have givet mig et godt Haab om, at denne Sag vil kunne gennemføres i denne Samling og gennemføres paa den Maaade, som jeg i lang Tid har anset for at være den rigtige. De enkelte Bemærkninger, som allerede ere faldne fra forstjellige Talere, foranledige mig dog til alt nu kortelig at udtale mig idetmindste om et Par Punkter i denne Sag. Den 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) fremkom med en Ytring om, at Overformynderiets Bestyrelse for ham egentligt meest vilde blive en Bogholder- og Kassererforretning; han anførte dette som en Støtte for den Mening, som han særligt kunde ønske at see realiseret, nemlig ganske at forene det nye Overformynderi med Overformynderiet i Kjøbenhavn. Naar man opfatter Sagen paa denne Maaade, lægger man dog vistnok altfor ringe Vægt paa den Assistance, som jeg troer, at der bør foredres af Overformynderen. Denne Ytring stod ogsaa i meget stærk Strid med en Udtalelse af den ærede Landstingsmand for 4de Kreds (Sonne). Han meente nemlig tværtimod, at der ved Lovudkastet var tillagt Overformynderen en altfor stor Myndighed ligeoverfor Raanebestyrelserne. Jeg troer, at den paataente Ordning just holder en heldig Middelvei; det forekommer mig navnlig, at den sidste Anskuelse ikke er fuldt berettiget, idet Raanebestyrelserne og Overformynderen jo i Tilfælde af Dissens staae fuldkomment lige. Det er jo ikke afgjort, at det er Overformynderen, der vil blive den Nægtende; det kan ogsaa blive Raanebestyrelsen; de ere altsaa stillede lige. Jeg vil imidlertid indrømme, at